

SKATTEMINISTERIET

30.12.2011.

Skatteminister Thor Möger Pedersen.

Idet jeg henviser til dit brev af 28.november 2011 følger vedlagt min supplerende redegørelse om Skatteministeriets departments rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Med venlig hilsen

Supplerende redegørelse

1. Ved skrivelse af 28. november 2011 har skatteminister Thor Möger Pedersen bedt mig om mine kommentarer til skattedirektør Erling Andersens redegørelse af 25. november 2011. Baggrunden herfor er, at Erling Andersens redegørelse beskriver forhold, som ikke er omtalt i min redegørelse ligeledes af 25. november 2011. Der henvises særligt til det i Erling Andersens redegørelse nævnte om forløbet 28. juni – 1. juli 2010, mødet den 1. september 2010 og forløbet den 16. september – 20. september 2010.

2. I min redegørelse af 25. november 2011 oplyste jeg, at der i koncerntret alene beror ganske få akter vedrørende sagen, og at min redegørelse derfor i det væsentlige bygger på min erindring om sagsforløbet. Erling Andersens redegørelse, som jeg har haft lejlighed til at læse, påpeger nogle forløb, som jeg ingen erindring havde om. Vedlagte supplerende kommentarer bygger således på min hukommelse efter at have læst Erling Andersens redegørelse.

Da jeg på intet tidspunkt mener at have handlet i strid med kompetencereglen i skatteforvaltningslovens § 14, skt. 1, har jeg i min redegørelse af 25. november 2011 hverken fundet det relevant eller korrekt at inddrage den tidligere skatteminister, Troels Lund Poulsen, i min gennemgang af sagsforløbet mellem departementet og SKAT København. Erling Andersens redegørelse omtaler imidlertid nogle forhold i relation til den tidligere minister, som jeg mener nødvendiggør nogle afklarende kommentarer.

3. I sin redegørelse nævner Erling Andersen side 3, at instruksen om behandling af VIP-sager er fra den 27. juli 2010. For god ordens skyld skal jeg tilføje, at den interne instruks om VIP-sager er betydelig ældre, og at ændringen dateret 27. juli 2010 alene bestod i, at den kreds af personer, der skulle orienteres om VIP-sager, blev indskrænket til produktionsdirektøren og departementschefen. Hidtil var også ministeriets pressesektion blevet orienteret.

4. Det fremgår af Erling Andersens redegørelse vedrørende perioden 28. juni – 1. juli 2010

at SKAT efter tilskyndelse fra produktionsdirektør Steffen Normann Hansen den 28. juni 2010 skriftligt beder Stephen Kinnock redegøre for hans skattemæssige relevante relationer til Danmark i perioden 2007-2009;

at Steffen Normann Hansen bad Erling Andersen afklare, om der den 28. juni 2011 var indgivet selvangivelse;

at jeg tilkendegav, at man skulle tilskrive Helle Thorning-Schmidt vedr. hendes tilkendegivelser i pressen om evt. henvendelser til SKAT;

at en sådan henvendelse på min foranledning blev afsendt den 28. juni 2010 om aftenen; samt

at jeg den 1. juli 2010 bad SKAT København forholde sig til pressehåndteringen i anledningen af, at Stephen Kinnock ifølge pressen havde indgivet selvangivelse.

Jeg skal i den anledning oplyse, at jeg ikke mindes at have drøftet spørgsmålet om der var indgivet selvangivelse eller om, at SKAT skulle indlede en egen drift undersøgelse af Stephen Kinnocks skattemæssige forhold som sket ved første skrivelse af 28. juni 2010.

I min redegørelse af 25. november 2011 henviser jeg til, hvad Steffen Normann Hansen har oplyst mig herom. Det fremgår heraf, at han var af den opfattelse, at henvendelsen til Stephen Kinnock først fandt sted efter selvangivelsens udløb. Jeg lægger til grund, at Erling Andersens beskrivelse af forløbet er den korrekte.

Med hensyn til henvendelsen til Helle Thorning-Schmidt kan jeg efter fornyet overvejelse oplyse, at det af pressen i dagene omkring den 24. juni 2010 fremgik, at der enten var taget eller ville blive taget kontakt til SKAT fra parternes side.

I betragtning af den voldsomme omtale af sagen i pressen, og da SKAT fortsat den 28. juni 2010 ikke havde modtaget nogen henvendelse, fandt jeg det væsentligt at få afklaret, om en henvendelse kunne forventes. Som nævnt i min redegørelse af 25. november 2011 var sagen absolut ikke særlig veloplyst på dette tidspunkt. Uden en egentlig kontakt til parterne var det derfor ikke muligt fra SKAT at forholde sig til sagen og dermed skabe en afklaring af de spørgsmål, der var rejst i pressen.

Jeg mente derfor, det var i såvel parternes som SKATs interesse hurtigst muligt at få afklaret, om der var eller ville blive rettet henvendelse til SKAT. Jeg mindes ikke tidligere at have hørt, at Erling Andersen var uenig i den valgte fremgangsmåde, der alene skulle tjene til at skabe afklaring i et hektisk og ophidset forløb.

Herudover har jeg ingen yderligere erindringer om denne del af forløbet.

5. I sin redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at jeg på mødet mellem blandt andre ham og mig den 1. september 2010 udleverer et notat, som jeg ikke ved hvor stammer fra. Jeg mener, at jeg fik notatet udleveret af skatteministeren eller af hans særlige rådgiver, Peter Arnfeldt. Jeg er ikke bekendt med, hvorfra notatet stammede – muligvis fra Venstres pressetjeneste. Da notatet efter min erindring alene indeholdt de udsagn, der havde været gengivet i pressen, fandt jeg det naturligt at overdrage det til SKAT København som led i presseberedskabet. Jeg tillagde således ikke notatet anden betydning, end at det indeholdt en række af de påstande og synspunkter, som på ny ville blive fremført, når afgørelsen blev afsagt og forventeligt offentliggjort. Derfor overdrog jeg notatet til SKAT København uden i øvrigt at forholde mig til indholdet.

Dette notat såvel som de kopier af presseklip, som Erling Andersen omtaler, at jeg udleverede den 16. august 2011, førte til at SKAT København udarbejdede det presseberedskabsnotat, som jeg omtaler i min redegørelse af 25. november 2011 under pkt. 6.

6. Erling Andersen omtaler to A4-ark, som jeg havde udarbejdet, hvor en række problemstillinger er opregnet. Der var alene tale om mine personlige noter m.h.p. at skabe mig et overblik over sagen. Der er

som oplyst af Erling Andersen tale om nogle relevante stikord, som jeg udarbejdede, da jeg ønskede at sikre mig, at alle vinkler i sagen var grundigt belyst.

7. Vedrørende mødet den 13. september 2010 oplyser Erling Andersen, at jeg på mødet "fremlægger et håndskrevet forslag til en formulering...". Det samme forløb er beskrevet i min redegørelse af 25. november 2011 under pkt. 12. Som anført der, var der ikke tale om, at jeg fremlagde et forslag, men derimod om, at jeg under mødet nedskrev en formulering, som vi drøftede. Som nævnt i min redegørelse var der tale om en tekst, der ikke relaterede sig til afgørelsens materielle indhold, men alene omhandlede omfanget af SKATs sagsoplysning. Ifølge min hukommelse var der ikke egentlig uenighed om teksten, kun om den tjente til at underbygge konklusionen i agterskrivelsen eller ej. Hvis afgørelsen blev offentliggjort, var det væsentligt, at begrundelsen var så udførlig som muligt. Som nævnt af Erling Andersen fandt han den uden betydning og valgte derfor efterfølgende ikke at medtage den i den endelige agterskrivelse.

8. Erling Andersen nævner, at jeg bad om, at agterskrivelsen ikke blev afsendt, mens jeg var på tjenesterejse i perioden 14. – 16. september 2010. Baggrunden herfor var, at jeg som også nævnt i min redegørelse forventede en indgående diskussion og kritik af SKATs afgørelse, der som også tidligere nævnt forventedes offentliggjort af parterne. Jeg ønskede derfor selv at være til stede, når agterskrivelsen blev afsendt, for at kunne varetage SKATs interesse. Herudover var jeg enig i, at agterskrivelsen skulle afgives hurtigst muligt.

9. I min redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at fagdirektør Ivar Nordland i en telefonopringning til skattedirektør Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 har givet udtryk for, at "departementschef Peter Loft, særlig rådgiver Peter Arnfeldt og skatteminister Troels Lund Poulsen angriber SKATs Københavns afgørelse".

Den opfattelse, som Ivar Nordland ifølge Erling Andersen tilkendegiver overfor Lisbeth Rasmussen, må jeg på det bestemteste afvise. Hjemkommet fra Tyrkiet orienterede Steffen Normann Hansen og jeg skatteminister Troels Lund Poulsen om agterskrivelsen og dens indhold. Den særlige rådgiver Peter Arnfeldt var også til stede. Efter min hukommelse så skatteministeren også agterskrivelsen på dette tidspunkt. Jeg gennemgik agterskrivelsen og skatteministeren stillede en række konkrete spørgsmål, herunder et teknisk spørgsmål vedrørende retspraksis på dette område. Da jeg ikke har et detaljeret kendskab til de pågældende regler rådspurgte jeg mig hos ministeriets specialist på dette område, Ivar Nordland. Han bekræftede min opfattelse, som også svarede til det resultat, SKAT København var nået til. Dette svar viderebragte jeg til skatteministeren.

Jeg har i øvrigt vanskeligt ved at forestille mig, at Ivar Nordland skulle have udtrykt sig som tilkendegivet af Erling Andersen via Lisbeth Rasmussen. Som nævnt rådspurgte jeg mig hos Ivar Nordland og vi var på intet tidspunkt uenige om det angivne spørgsmål. Jeg havde som anført af Erling Andersen i en længere periode været bekendt med, hvilket resultat SKAT København var nået til i sagen, og sammen med SKAT København drøftet, hvordan afgørelsen bedst kunne underbygges. Det giver ingen mening, at jeg skulle udtrykke tvivl om kendelsens rigtighed efter at den var afsendt. I øvrigt tillagde jeg spørgsmål til afgørelsen efter at den var truffet, ringe betydning.

For dog at skabe klarhed over retstilstanden på området fik jeg udarbejdet et notat den 20. september 2010, der med en udførlig gennemgang af praksis forklarede den grundlæggende jura om skattepligtens indtræden og ophør. Dette notat har jeg muligvis drøftet med juridisk direktør Birgitte Christensen under mødet på Sluseholmen den 20. september 2010.